

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה גיונות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שליח כמאן?	איבעיא להו:											^	צט:
שליח כדיינין	רבא אמר ר"נ:											◇ !	ק.
כאלמנה.	רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ:											◇ !	ק.
רבא אמר ר"נ שליח כדיינין, מה דיינין לאו לדידהו, אף שליח נמי לאו לדידהו, לאפוקי אלמנה דלדידהו	[רבא אמר ר"נ]											■	ק.
רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ כאלמנה, מה אלמנה יחידה, אף שליח יחיד, לאפוקי ב"ד דרביים גינהו.	[רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ]											■	ק.
והלכתא: שליח כאלמנה.												◇	ק.
ומאי שנא מהא דתנן:												?	ק.
האומר לשלוחו צא ותרום - תרום כדעת בעל הבית, ואם אינו יודע דעתו של בעל הבית - תרום בבינונית אחד מחמשים, פיהת עשרה או הוסיף עשרה - תרומתו תרומה?	[תנן]											◇ ?	ק.
התם כיון דאיכא דתורם בעין רעה ואיכא דתורם בעין יפה, א"ל: להכי אמדתוך, אבל הכא טעותא הוא, א"ל: לא איבעי לך למיטעי.												!	ק.
הלכה כדברי חכמים.	רב הונא בר חנינא אמר ר"נ:											◇	ק.
ולית ליה לר"נ מה כח ב"ד יפה?												?	ק.
יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן, ב"ד מעמידין להן אפטרופוס ובוררין להם חלק יפה, הגדילו - יכולין למחות	והאמר ר"נ אמר שמואל:											◇ ? ■	ק.
הגדילו - אין יכולין למחות, דא"כ, מה כח ב"ד יפה	ור"נ דידיה:											◇ ? ■	ק.
לא קשיא: הא דטעו, הא דלא טעו.												!	ק.
אי דלא טעו, במאי יכולין למחות?												?	ק.
ברוחות.												!	ק.
מעשה ועשה רבי כדברי חכמים, אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול: א"כ: מה כח ב"ד יפה? והחזיר רבי את המעשה.	כי אתא רב דימי אמר:											◇	ק.
רב דימי מתני הכי.												■	ק.
מעשה וביקש רבי לעשות כדברי חכמים, אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול: א"כ, מה כח ב"ד יפה? לא עשה רבי את המעשה.	רב ספרא מתני הכי:											◇	ק.
לימא בהא קמיפלגי												?	ק.
טעה בדבר משנה חוזר	מר סבר: [רב דימי]											◇ ? ■	ק.
אינו חוזר	ומר סבר: [רב ספרא]											◇ ? ■	ק.
לא, דכ"ע - טעה בדבר משנה חוזר, ומר סבר: הכי הוה מעשה, ומר סבר: הכי הוה מעשה.												!	ק.
ארמלתא דזבינה - אחריות איתמי, וב"ד דזבין - אחריות איתמי.	רב יוסף:											◇	ק.
פשיטא												?	ק.
אלמנה לא איצטריכא ליה, כי איצטריך ליה - בי דינא, מהו דתימא כל דזבין מבי דינא - אדעתא למיפק ליה קלא הוא דזבין, קמ"ל.												!	ק.
רשב"ג אומר כו'.												■	ק:
ועד כמה?												^	ק:
עד פלגא.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:											!	ק:
ב"ד שמכרו שוה מאתים במנה או שוה מנה במאתים - מכרן קיים.	רשב"ג:											■	ק:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge- ? שאלה-question- ^ תירוץ-answer- ! ראיה-proof- ■
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק:				
ב"ד שמכרו בלא הכרזה, נעשו כמי שטעו בדבר משנה וחזרין	אמימר משמיה דרב יוסף:											■	◇	ק:		
נעשו? ודאי טען												?		ק:		
שום היתומין - שלשים יום, ושום ההקדש - שלשים יום, ומכריון בבקר ובערב	דתנן:											■	?	ק:		
אי מההיא הוה אמינא ה"מ שליח, אבל ב"ד לא, קמ"ל.												!		ק:		
שום הדיינין שפחתו שתות או הותרו שתות - מכרן בטל	איתיביה רב אשי לאמימר:											■	?	◇	ק:	
הא שוה בשוה - מכרן קיים												■	?	◇	ק:	
מאי לאו דלא אכרון													?		ק:	
לא, בדאכרון.													!	◇	ק:	
הא מדסיפא בדאכרון, הוי רישא בדלא אכרון													?		ק:	
אם עשו אגרת בקורת, אפי' מכרו שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - מכרן קיים	דקתני סיפא:											■	?	◇	ק:	
אלא לעולם בדלא אכרון, ולא קשיא: כאן בדברים שמכריון עליהן, כאן בדברים שאין מכריון עליהן													!	◇	ק:	
ואלו הן דברים שאין מכריון עליהן: העבדים, והמטלטלין, והשטרות.													■	!	◇	ק:
עבדים טעמא מאי?													^	!		ק:
שמא ישמעו ויברחו													!	!		ק:
מטלטלין ושטרות?													^	!		ק:
שמא יגנבו.													!	!		ק:
ואיבעית אימא: כאן בשעה שמכריון, כאן בשעה שאין מכריון														!	◇	ק:
לכראג, למזוני, ולקבורה - מזבנין בלא אכרותא.	דאמרי נהרדעי:												■	!	◇	ק:
ואב"א: כאן במקום שמכריון, כאן במקום שאין מכריון														!	◇	ק:
מעולם לא עשו אגרת בקורת בנהרדעא.	דאמר רב נחמן:												■	!	◇	ק:
משום דבקיאי בשומא	סבור מינה:												■			ק:
לדידי מיפרשא לי מיניה דרב נחמן, משום דקרו להו בני אכלי נכסי דאכרותא.	א"ל רב יוסף בר מניומי:												■			ק:
מטלטלין של יתומים - שמין אותן ומוכרין אותן לאלתר	רב יהודה אמר שמואל:													■	◇	ק:
מוכרין אותן לשווקים.	רב חסדא אמר אבימי:													■	◇	ק:
ולא פליגי, הא דמיקרב שוקא, הא דמרחק שוקא.													■	◇	ק:	
רב כהנא הוה בידיה שכרא דרב מרשיא בר חילקאי יתמא, שהייה עד ריגלא, אמר: אע"ג דנפל ביה איצתא, מייתי זוזא חריפא.	[רב כהנא]													○	◇	ק:
רבינא הוה בידיה חמרא דרבינא זוטי יתמא בר אחתיה, הוה לדידיה נמי חמרא, הוה קמסיק ליה לסיכרא, אתא לקמיה דרב אשי														○	◇	ק:
מהו לאמטויי בהדן?	א"ל: [רבינא]													^		ק:
זיל, לא עדיף מדידך.	א"ל: [רב אשי]													!	◇	ק:
הממאנת, השניה, והאילונית - אין להן כתובה ולא פירות, ולא מזונות ולא בלאות															■	ק:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אם מתחלה נשאה לשם אילונית - יש לה כתובה.													■	ק:		
אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לנתין ולממזר - יש להם כתובה.													■	ק:		
קטנה יוצאה בגט - אין לה כתובה, וכל שכן ממאנת	רב תני:											♦	■	◇	ק:	
ממאנת - אין לה כתובה, אבל יוצאה בגט - יש לה כתובה.	שמואל תני:											♦	■	◇	ק:	
ואודא שמואל לטעמיה													■	ק:		
ממאנת - אין לה כתובה, יוצאה בגט - יש לה כתובה. ממאנת - לא פסלה מן האחין ולא פסלה מן הכהונה, יוצאה בגט - פסלה מן האחין ופסלה מן הכהונה. ממאנת - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, יוצאה בגט - צריכה להמתין שלשה חדשים.	דאמר שמואל:												■	■	◇	ק: